

[Inger Lise Petersen.]

bliver fundet og behandlet i tide ud fra vore generelle ønsker om forebyggelse. Disse forhold kan vi jo se nærmere på under udvalgsarbejdet, ligesom jeg også kunne tænke mig, at vi i udvalget fik en nærmere redegørelse for, hvordan man generelt prioriterer og koordinerer de forskellige uddannelser inden for den sociale og sundhedsmæssige sektor, idet vi i SF for øvrigt håber, at der sker en koordination af alle øvrige uddannelsesformer under de andre ministerier.

Jeg har ellers ingen yderligere kommentarer at knytte til de to lovforslag, og jeg skal love mit partis positive medvirken til deres gennemførelse.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Der er grund til at sige tak til samtlige ordførere — bortset fra en enkelt, som var lidt tvivlende over for, hvorvidt det nu også var nødvendigt. I almindelighed forstod jeg på de bemærkninger, der faldt, at der var tilslutning til lovforslagene.

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, som har glædet sig over, at der var tale om en rammelov. Ikke mindst hr. Bent Sørensen, men også fru Karen Thurø Hansen og hr. Gunner Baunsgaard var inde på spørgsmålet. Vi lægger netop megen vægt på i indenrigsministeriet — som man også må gøre det i andre ministerier — at de lovforslag, som vi kommer med, bliver rammelove, så fleksible som vel muligt med så få standarder og normer som muligt. De retningslinjer, som sundhedsstyrelsen vil fastlægge, vil vi formentlig nok kunne forelægge for udvalget, således at man kan kritisere dem og sige, om de er for detaljerede. Måske kan vi her i folketinget ud fra vores sagkundskab — jeg tilsiger gerne min medvirken — nå til nogle bredere regler.

Med hensyn til indberetninger vil jeg gerne sige til hr. Bent Sørensen, og det gælder også hr. Kofoed, at jeg er helt enig i, at vi skal søge at skabe de mest enkle indberetningsmetoder. Vi skal have oplysninger, det tror jeg man er enig i, men det skal sandt for dyden ikke være nødvendigt at skaffe sekretærhjælp af den grund. Jeg for mit vedkommende har ikke noget imod, at vi tager en forhandling med de kommunale organisationer om, hvordan vi i givet fald bedst muligt kan tilrettelægge det, således

at de indberetninger, der går ét sted hen, også kan gå et andet sted hen i form af en genpart osv., det skulle vi gerne ind på.

Det problem med hensyn til skolesygeplejersken, der blev rejst både af hr. Bent Sørensen og af hr. Gunner Baunsgaard, vil jeg gerne være med til i udvalget at se på. Jeg er ikke fagmand på området, men jeg vil gerne være med til at drøfte det med vores medarbejdere i ministeriet, om vi har mulighed for at dispensere i en overgangsperiode.

Hr. Gunner Baunsgaard var godt nok lidt betænkelig ved, om man overhovedet kunne klare det, men på ét tidspunkt skal vi jo begynde. Når hr. Gunner Baunsgaard siger, at der er ikke sundhedsplejersker nok, så må jeg sige, at vi er i gang med at udbygge sygeplejerskehøjskolen i Århus, og det vil sige, at man udvider uddannelseskapaciteten — ikke for sundhedsplejersker, men for ledende sygeplejersker, hvor også sundhedsplejersker er med — fra 133 til 200. Hvis vi skal i gang med en uddannelse på anden vis, så kan vi da snakke om det, hvis jeg har nogle penge, hvad jeg tvivler på jeg har. Men hvis hr. Gunner Baunsgaard har pengedér, hvor han kommer fra, ja, så er der da mulighed for, at vi i fællesskab kan finde ud af noget, jeg tør ikke sige noget på forhånd. Jeg er parat til fordomsfrit at drøfte disse ting.

Med hensyn til § 2 og § 3, er jeg parat til at se på, om der er tale om en overlapning og en overgodkendelse. Så vidt jeg kan huske, hænger det sammen med, at vi ikke ville forskertse muligheden for, når kommuner gik i samarbejde, at have en vis kontrol med, hvordan det foregik.

Jeg kan sige i den forbindelse, at mens jeg har foreslået ordningen gjort primærkommunal, så har jeg fået henvendelse fra primærkommuner i et amt her i landet, som bad om at få gjort den amtskommunal. Det er altså ikke altid lige let at ramme det helt rigtige.

Jeg blev egentlig lidt trist over, at fru Karen Thurø Hansen mente, at nu skulle vi være lidt tilbageholdende. Sundhedsplejerskeordningen er ingen ny ordning, fru Karen Thurø Hansen, det er en ordning, som vi søger at gøre bedre. Og jeg vil gerne sige, at det, at nogle kommuner her i landet har følt sig forpligtet til at have en sundhedsplejerskeordning, må ikke føre til, at